

Afgiftsudvalget, at det primært er unge mennesker, f.eks. idrætsudøvere og andre, der skal have forskellige remedier med, hvis de skal ud at surfe, køre gokart osv. De har købt en gammel udrangeret Bedford fra Post- og Telegrafvæsenet, sat nummerplader på og fået den godkendt, og de skal nu betale 5.000 kr. om året i ekstra afgift. Det er de mennesker, man rammer med de her nye afgifter.

Det er et fåtal, der importerer den store, dyre Chevrolet til 750.000 kr. fra USA. Det er så få mennesker i Danmark, at det er ubetydeligt. Dem, man rammer, er dem, der kører rundt i nogle gamle biler. Nu kan de slet ikke komme af med dem, og derfor er det ud fra en økologisk betragtning det rene vanvid.

Så var statsministeren meget optaget af begrebet egoisme og udnævnte specielt konservative og liberalister til at være egoister. Intet er mere forkert. Socialisternes evige krav om, at andre skal betale for deres ydelser, er jo definitionen på egoisme. De mennesker, der kræver, at deres nabo skal betale, deres genbo skal betale, og deres overbo skal betale, når de vil en tur i teatret, når de vil have passet deres børn osv., er egoister, mens den, der er parat til at hjælpe sin nabo og hjælpe sin næste, er den, der udviser solidaritet; men det er aldrig socialisterne. De kræver af andre, oven i købet er selve definitionen på at være socialist: Kræv din ret. Det er egoisme i højeste potens.

Så ville statsministeren også gerne underholde med begrebet menneskesyn, og det er en diskussion, vi altid gerne tager. Vi synes nemlig ikke, at det socialdemokratisk styrede samfund udviser tilstrækkeligt menneskesyn. Vi synes f.eks. ikke, det er et pænt menneskesyn, når ældre mennesker ikke kan komme på plejehjem og ikke kan få tilstrækkelig hjemmehjælp. Vi synes heller ikke, det er et særlig smukt menneskesyn, når nogle syge, der f.eks. lider af en hjertesygdom, dør, mens de er på venteliste. Ja, det socialdemokratiske menneskesyn, som vi altså ikke synes er særlig positivt, er endda sådan indrettet, at hvis mennesker siger, at de er nødt til så af egen lomme at betale for at overleve, skal de enten betale mere i skat, eller også bliver det forbudt at gå på et privat hospital. Det er det menneskesyn, der hersker i Socialdemokratiet.

Nøjagtig det samme gør sig gældende med de hjemløse. Dog gør vi det ikke så groft i Danmark, som man gjorde i Barcelona, da de havde OL dernede for nogle år siden, hvor man depor-

terede alle de hjemløse fra byen, for det så ikke pænt ud på fjernsynsskærmene. Nej, her lader vi de hjemløse sidde på varmeristen med udluftningen fra de store kulturinstitutioner.

Igen må vi sige, at det menneskesyn, som statsministeren har, hvor man rask væk kan bruge milliarder af kroner på nye kulturpaladser, gør, at danske hjemløse ikke har et herberg, mens udlændinge, der kommer hertil, bliver tilbudt alverden af kommunal indkvartering osv. Det menneskesyn bryder vi os ikke om.

Endelig er der spørgsmålet om den måde, som vi praktiserer frihed på her i Danmark. Statsministeren mente også, at vi var et af de lande i verden, hvor folk havde frihed til stort set at gøre hvad som helst. Jeg skulle hilse og sige, at for de mennesker, der ikke vil indordne sig under de socialdemokratisk styrede fagforeninger, er der ikke meget frihed her i Danmark.

Jeg ved godt, at Casper Christensen har gjort begrebet Tæskeholdet til noget muntert og noget positivt, men tæskehold optræder jo faktisk for fagbevægelsen. De mennesker, som ikke vil underkaste sig kollektive overenskomster, bliver mødt af tæskehold, som er parat til at true både dem og deres familier. De bliver udsat for social udstødelse og alt muligt andet. Det er altså den frihed, man har, når man ikke vil underkaste sig det socialdemokratiske menneskesyn.

Endelig gjorde statsministeren sig også munter med at hævde, at Socialdemokratiet aldrig har gået ind for, at det offentlige skal kollektivisere folks hjem. Jeg må sige, at for mit eget vedkommende er det sådan, at det vand, jeg får til mit hus, er fra et kollektivt kommunalt forsyningsanlæg, og hvis jeg ikke vil have det vand, skal jeg betale for det alligevel. Den varme, der er til mit hus, skal ifølge en tinglyst forsyningspligt leveres af et kollektivt fjernvarmeanlæg. Den strøm, der bliver leveret, kommer fra et kollektivt forsyningsanlæg. Renovationen er kollektiv. Oven i købet er det sådan, at når de kollektive renovationsmedarbejdere strejker og ikke gider hente mit affald, må jeg end ikke engang selv betale for at få det bortskaffet, fordi det offentlige ejer minsandten mit skrald i det øjeblik, jeg har smidt det ud i skrnkassen.

I mange kommuner går man ind med kollektive regler om noget så idiotisk som, hvilken farve taget skal have på folks huse. Det er sådan, at det offentlige går ind og regulerer med energitester, købs- og salgsaftaler, afgifter osv. Det eneste, der ikke er kollektivt, er den sofa, der står inde i mit hus, medmindre jeg selv inviterer